

ตอนที่ 3

ลักษณะการตายและการเป็นขึ้นของพระคริสต์

ข้อพระคัมภีร์: รม.6:3-5; 5:17; ฆต.3:27

I. “เราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาเข้าสู่พระคริสต์เยซูก็ได้รับบัพติศมาเข้าสู่ในความตายของพระองค์แล้ว” — รม.6:3:

1. การรับบัพติศมาไม่ใช่รูปแบบหรือพิธีการแต่อย่างใด แต่เป็นเครื่องหมายถึงการที่เราได้ประจักษ์สนิทกับพระคริสต์ — ข้อ 3.
2. เราถูกจุ่มเข้าสู่พระคริสต์โดยการรับบัพติศมา คือได้ยึดพระองค์มาเป็นขอบเขตของเรา ทำให้เราเข้าสนิทเป็นหนึ่งกับพระองค์ในการตายและการเป็นขึ้นของพระองค์.
3. เราได้บังเกิดมาในอาณานิคมของอาดัม ซึ่งเป็นมนุษย์คนแรก (1กธ.15:45, 47) แต่เราถูกโยกย้ายเข้าสู่อาณานิคมของพระคริสต์ ซึ่งเป็นมนุษย์คนที่สอง (1กธ.15:47) โดยการรับบัพติศมา (1:30; ฆต.3:27).
4. ขณะที่เราได้รับบัพติศมาเข้าสู่พระคริสต์ เราก็ได้รับบัพติศมาเข้าสู่การตายของพระองค์แล้ว — รม.6:3.
5. การตายของพระองค์ได้แบ่งแยกเราออกมาจากโลกและอำนาจแห่งความมืดของซาตานและได้สิ้นสุดทั้งชีวิตธรรมชาติ, นิสัยเก่า, ตัวเอง, เนื้อหนัง, และกระทั่งประวัติศาสตร์ทั้งหมดของเรา.

II. “เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายจึงถูกฝังไว้กับพระองค์โดยบัพติศมาเข้าสู่ในความตายนั้น เพื่อเราทั้งหลายจะได้ดำเนินชีวิตตามสภาพใหม่ของชีวิต เช่นเดียวกับที่ทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากท่ามกลางคนตายโดยสง่าราศีของพระบิดา” — ข้อ 4:

1. คนเก่าของเราถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว (ข้อ 6) และยังถูกฝังไว้กับพระองค์โดยบัพติศมาเข้าสู่ในความตาย.
2. ในขอบเขตตามธรรมชาตินั้น มนุษย์ต้องตายก่อนแล้วฝังที่หลัง แต่ถ้อยคำของเปาโลบ่งชี้ว่า ในขอบเขตฝ่ายวิญญาณนั้น เราต้องถูกฝังก่อนแล้วตายที่หลัง.
3. เราไม่ได้ตายโดยตรง; เราได้เข้าสู่การตายของพระคริสต์โดยการรับบัพติศมา.
4. พระคริสต์กับการตายของพระองค์เป็นหนึ่งเดียวกัน.
5. ถ้าเราอยู่นอกพระคริสต์ เราก็ไม่สามารถรับบัพติศมาเข้าสู่การตายของพระองค์ได้อย่างเด็ดขาด เพราะองค์ประกอบแห่งการตายที่มีประสิทธิภาพของพระองค์นั้นเมื่ออยู่ในพระองค์ผู้เป็นขึ้นและครอบคลุมสรรพสิ่งผู้เท่านั้น — เทียบ ยส.5:29; 11:24-25; กจ.1:22; 2:31.
6. “สง่าราศีของพระบิดา” ใน รม.6:4 ชี้ถึงการปรากฏเป็นที่ประจักษ์แห่งสภาพพระเจ้า.
7. หลังจากที่เราได้รับบัพติศมา เราก็กลายเป็นคนใหม่ที่อยู่ในการเป็นขึ้น — ฟป.3:10.
8. การเป็นขึ้นไม่เพียงเป็นสภาพในอนาคตเท่านั้น แต่ยังเป็นขั้นตอนที่อยู่ในปัจจุบันอีกด้วย.
9. การดำเนินชีวิตตามสภาพใหม่ของชีวิตหมายถึงการมีชีวิตเป็นอยู่ในขอบเขตแห่งการเป็นขึ้นในวันนี้และก็คือการเป็นกษัตริย์ในชีวิตนั่นเอง — รม.6:4; 5:17.
10. การดำเนินชีวิตเช่นนี้จะจัดการกับทุกสิ่งที่เป็นฝ่ายอาดัมซึ่งอยู่ในตัวเรา จนเราถูกเปลี่ยนแปลงและถอดแบบตามพระฉายาของพระคริสต์อย่างครบบริบูรณ์ — 12:2; 8:29.

III. “ถ้าเราเติบโตโดยการเข้าสนิทด้วยกันกับพระองค์ในลักษณะการตายของพระองค์แล้ว เราจะได้เติบโตโดยการเข้าสนิทด้วยกันกับพระองค์ในลักษณะการเป็นขึ้นของพระองค์ด้วยเป็นแน่” — 6:5:

1. “เติบโตโดยการเข้าสนิทด้วยกันกับพระองค์” ชี้ถึงการเข้าสนิททางอินทรีย์ภาพ; ในการเข้าสนิทนั้นมีการเติบโตเกิดขึ้น เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งรับส่วนในชีวิตกับลักษณะพิเศษของอีกฝ่ายหนึ่ง — ข้อ 5ก.
2. ในการเข้าสนิททางอินทรีย์ภาพกับพระคริสต์นี้ ทุกสิ่งที่พระคริสต์ได้ประสบการณ์ก็ล้วนกลายเป็นประวัติศาสตร์ของเรา.
3. บัดนี้การตายและการเป็นขึ้นของพระองค์ก็เป็นของเราแล้ว เพราะเราอยู่ในพระองค์และได้เข้าสนิทกับพระองค์อย่างเป็นอินทรีย์ภาพ; นี่ก็คือการต่อกิ่ง — 11:24.
4. การต่อกิ่งเช่นนี้จำเป็นต้องประกอบทางด้านลบทุกอย่างของเรา, ให้ความสามารถแห่งการใช้งานของเราที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างไว้ให้ได้เป็นขึ้นมา, ยกชูความสามารถแห่งการใช้งานของเราให้สูงขึ้น, เพิ่มเติมความสามารถแห่งการใช้งานของเราให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น,

และซาบซ่านทั่วทั้งตัวของเราเพื่อเปลี่ยนแปลงตัวเรา.

5. ลักษณะการตายของพระคริสต์คือการรับพิบัติมาซึ่งได้กล่าวไว้ใน รม.6:4 ส่วนลักษณะการเป็นขึ้นของพระคริสต์คือสภาพใหม่ของชีวิตซึ่งได้กล่าวไว้ในข้อ 4.
6. “ในลักษณะการเป็นขึ้นของพระองค์” (ข้อ 5) ไม่ได้ชี้ถึงการเป็นขึ้นทางทศนภภายนอกในอนาคต แต่ชี้ถึงขั้นตอนแห่งการเติบโตที่ยั่งยืนในปัจจุบันนี้.
7. ในขณะที่เรารับพิบัติมา เราก็เติบโตด้วยกับพระคริสต์ในลักษณะการตายของพระองค์; บัดนี้เราก็ได้เติบโตเข้าสู่การเป็นขึ้นของพระองค์โดยการตายของพระองค์.
8. องค์ประกอบแห่งการตายของพระคริสต์มีอยู่ในพระองค์ฉันใด องค์ประกอบแห่งการเป็นขึ้นของพระคริสต์ก็มีอยู่ในพระองค์เองฉันนั้น; ตัวของพระองค์เองก็คือการเป็นขึ้น — ยฮ.11:25.
9. หลังจากที่เราได้ประสบการต่อการรับพิบัติมาที่ถูกต้องแล้ว เราก็จะเติบโตอยู่ในพระคริสต์และร่วมกับพระคริสต์ต่อไปในลักษณะแห่งการเป็นขึ้นของพระองค์ ซึ่งก็คือดำเนินชีวิตตามสภาพใหม่ในชีวิตนั่นเอง — รม.6:4.

IV. “ทุกคน...รับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์” — มต.3:27:

1. การรับพิบัติมามีสี่ด้าน: รับพิบัติมาเข้าสู่พระนามแห่งพระบิดา, พระบุตร, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มธ.28:19), รับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์ (มต.3:27), รับพิบัติมาเข้าสู่การตายของพระคริสต์ (รม.6:3), และรับพิบัติมาเข้าสู่พระกายของพระคริสต์ (1กธ.12:13).
2. การรับพิบัติมาได้นำผู้ที่กลับใจใหม่ให้หลุดพ้นจากสภาพที่เก่าแก่ของเขาแล้วเข้าสู่สภาพใหม่ โดยการสิ้นสุดชีวิตเก่าของเขาและทำให้เขามีการเริ่มต้นแห่งการเกิดใหม่ด้วยชีวิตใหม่ของพระคริสต์และในพระคริสต์ — รม.8:2, 10.
3. การรับพิบัติมามีสองด้าน: ด้านที่มองเห็นและในด้านการมองไม่เห็น:
 - (1) ในด้านการมองเห็นนั้นได้อาศัยน้ำ ส่วนในด้านการมองไม่เห็นก็โดยอาศัยพระวิญญาณบริสุทธิ์ — กจ.2:38, 41; 10:44-48.
 - (2) ถ้าไม่มีด้านที่มองเห็นซึ่งอาศัยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ด้านที่มองเห็นซึ่งอาศัยน้ำก็ไร้ประโยชน์ และถ้าไม่มีด้านที่มองเห็นซึ่งได้อาศัยน้ำแล้ว ด้านที่มองเห็นซึ่งอาศัยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะเป็นแค่นามธรรมที่ไม่มีภาคปฏิบัติจริง; ดังนั้นจึงขาดไม่ได้ทั้งสองด้าน.
4. การรับพิบัติมาเข้าสู่พระเจ้าตรีเอกภาพก็คือการรับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์ — มต.3:27:
 - (1) เราเป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้า เพราะเราอยู่ในพระคริสต์ และเราอยู่ในพระคริสต์ เพราะเรารับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์ — รม.8:10, 14; มต.3:26; 4:7.
 - (2) การรับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์คือหนทางในการอยู่ในพระคริสต์ — มต.3:27.
 - (3) เนื่องจากเราได้รับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์แล้ว บัดนี้เราจึงรับสุขการเข้าสนิททางอินทรีภาพกับพระองค์ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงทั้งตัวของเรา — รม.12:2.
 - (4) ในตอนท้ายของพระสาธิตบทที่ 3 การที่เปาโลสรุปลงด้วยถ้อยคำเกี่ยวกับการรับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์และการสวมใส่พระคริสต์นั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายสำคัญยิ่งนัก — ข้อ 27.
 - (5) ข้อเท็จจริงที่ว่า เปาโลสรุปลงด้วยถ้อยคำเกี่ยวกับการรับพิบัติมานั้นบ่งชี้ว่า เราจะมีประสบการณ์สิ่งที่ครอบคลุมอยู่ในบทนี้ได้ ก็ต่อเมื่อเราได้รับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์และสวมใส่พระคริสต์แล้วเท่านั้น — ข้อ 27.
 - (6) ทุกคนที่รับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์ก็ได้สวมใส่พระคริสต์ — ข้อ 27.
 - (7) เราได้รับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์แล้ว และบัดนี้เราจึงมีพระคริสต์มาปกคลุมเรา.
 - (8) ด้านหนึ่ง เราถูกจุ่มเข้าสู่พระคริสต์ในการรับพิบัติมา; อีกด้านหนึ่ง เราได้สวมใส่พระคริสต์ในการรับพิบัติมา.
 - (9) เราหลายคนสามารถเป็นพยานอย่างหนักแน่นว่า เราได้รับพิบัติมาเข้าสู่พระคริสต์แล้ว และเราก็กำลังสวมใส่พระองค์เป็นเสื้อผ้าของเรา เป็นการปกคลุมของเรา — ข้อ 27.